

CE REPREZINTĂ ACEST 6,74?

Intrebarea de mai sus ne-a fost adresată de un cititor, după apariția numărului 162 al revistei noastre, în care am publicat media generală a campionatului recent încheiat (Divizia A), medie care a rezultat din notele atribuite de revista „Fotbal” în cele 30 de etape ale competiției.

Cititorul nostru se întreba (și ne întreba) dacă această medie poate fi socotită satisfăcătoare și ce reprezintă ea în raport cu nivelul campionatelor din alte țări.

Este evident că media 6,74 situează evoluția obișnuită a jucătorilor de Divizia A între notele 6 și 7, pe fiecare meci, cu o mare preponderanță către nota 7. Adică, rotunjind cu o sutime și reținând pentru discuție media 6,75, înseamnă că din 4 jucători care au evoluat, 3 au luat nota 7 și unul a primit nota 6.

Bineînțeles, notele individuale date jucătorilor au un coeficient oarecare de relativitate (pornit din condiții obiective sau subiective), după cum însăși media echipei într-un meci poate fi urcată de evoluții singulare excepționale (la Dinamo București, de exemplu, în meciul cu Petrolul, s-au acordat două note 10) sau scăzută — poate nemeritat — de evoluții foarte slabe ale citorva jucători. Cu toate acestea, noi credem că nota medie a campionatului, la care s-a ajuns din atâtea și atâtea note individuale, are un indice de exactitate destul de ridicat. Într-o etapă sînt notați cam 12 jucători la o echipă, deci, 192 în toată Divizia A. Înmulțim 192 cu 30 de etape și căpățăm cifra de 5.760, reprezentînd numărul notelor singulare pe care le-am folosit pentru a obține media campionatului. Or, pornind de la o cifră atât de mare de „subiecți”, ni se pare că pericolul de a greși este destul de mic, mai ales că notarea s-a făcut pe parcursul unui an și de circa 10 redactori, care s-au ocupat prin rotație de fiecare din cele 16 echipe.

Așadar, considerăm că media rezultată este destul de fidelă și că — pentru a răspunde cititorului nostru la prima parte a întrebării sale — o medie apropiată de 7 este multumitoare. De altfel, concluzia că în acest an s-au înregistrat unele progrese, ca nivel al campionatului, față de alte ediții, a rezultat și din discuțiile purtate la recenta ședință a Comitetului federal.

Pentru a vă da și mai bine seama de „ce reprezintă media 6,74”, publicăm mai jos un clasament al echipelor, pe baza mediei fiecăreia în acest campionat, intercalînd media generală:

U.T.A.	7,2
Dinamo București	7,1
Rapid, Jiul, „U” Craiova	6,9
Steaua, Crișul, Poli, „U” Cluj	6,8
MEDIA CAMPIONATULUI	6,74
Dinamo Bacău	6,7
Farul, Progresul	6,6
E. C. Argeș, Petrolul	6,5
Vagonul	6,4
A.S.A.	6,3

Relese că media campionatului nostru s-a situat aproximativ între nivelul mediu la care au evoluat echipele Steaua, Crișul, Politehnica Iași, „U” Cluj și cel al echipei Dinamo Bacău.

Cît despre raportul dintre media noastră și cea a campionatului din alte țări, nu putem să ne pronunțăm, neavînd la dispoziție alte medii, mai ales că nu în toate țările europene se folosește sistemul notelor de la 1 la 10 (se dau note de la 1 la 5, se dau stele sau numai calificative).

În orice caz, cu caracter pur orientativ, amintim că echipa noastră națională (care nu-și poate trage seva din altă parte decît din competiția internă supremă) a obținut în acest an rezultate bune pe plan european.

MEDIA GENERALĂ A ARBITRAJELOR: 8,30

Vă prezentăm în acest grafic, curba notei medii obținute de arbitri în întregul campionat 1968—69 (Divizia A), pe baza aprecierilor făcute de redactorii revistei noastre.

Prima remarcă pe care o desprindem este îmbucurătoare. După un tur a cărui medie a fost de 7,87, arbitrajele au cunoscut o substanțială îmbunătățire în retur (8,64), ajungîndu-se astfel ca media întregului campionat să se fiiceze la 8,30.

Ce reprezintă această cifră? Ea înseamnă că din 10 arbitraje, 7 au primit nota 8 și 3 nota 9, ceea ce este desigur mai mult decît satisfăcător. Remarcăm că cea mai scăzută medie a fost cea a etapei a 27-a (7,0) iar cea mai ridicată a apărut în ultima etapă (9,4) — o medie excelentă și că, în ansamblu, arbitrajele au înregistrat o curbă ascendentă pe măsură ce ne-am apropiat de finalul campionatului. (Urmăriți curba, începînd cu etapa a 24-a și pînă la a 30-a).

Difficultatea reluării activității în primăvară, după lungă întrerupere din timpul iernii (care s-a reflectat și în graficul comportării jucătorilor, publicat în numărul nostru trecut), apare și în curba arbitrajelor: primele trei etape din primăvară s-au situat la 7,5, apoi la 7,0 și în fine, la 7,9 pentru ca în continuare să crească aproape constant și să nu mai coboare niciodată sub 8.

Iată acum și alte constatări în legătură cu arbitrajele:

Media celor mai buni 10 arbitri divizionari A și 9,00.

Media tuturor celor 36 arbitri români: 8,30.

Media celor 9 arbitri străini: 8,30.

Cele mai bune medii individuale: Constantin Petrea și Ilie Drăghici: 9,2.

Media celor mai buni 10 arbitri divizionari A și 9,00.

Media tuturor celor 36 arbitri români: 8,30.

Media celor 9 arbitri străini: 8,30.

Cele mai bune medii individuale: Constantin Petrea și Ilie Drăghici: 9,2.

Media celor mai buni 10 arbitri divizionari A și 9,00.

Media tuturor celor 36 arbitri români: 8,30.

Media celor 9 arbitri străini: 8,30.

Cele mai bune medii individuale: Constantin Petrea și Ilie Drăghici: 9,2.

Media celor mai buni 10 arbitri divizionari A și 9,00.

Media tuturor celor 36 arbitri români: 8,30.

Media celor 9 arbitri străini: 8,30.

Cele mai bune medii individuale: Constantin Petrea și Ilie Drăghici: 9,2.

DIVIZIA A ÎN GRAFICE ȘI CIFRE COMENTATE

GOLGETERUL ABSOLUT — OZON — POATE FI LINIȘTIT...

Cursa aceasta, întinsă pe ani și ani, de-a lungul a zece ediții de campionat, pentru gol, continuă. Din cînd în cînd v-am informat asupra situației din vîrfurile golgeterilor fotbalului nostru. De la acea prezentare amînunțită la întrecerile dintre cei mai buni realizatori, efectuată în numărul 88, din 1 februarie 1968 al revistei noastre, în care Titus Ozon — liderul absolut al luptei cu golurile — deținea un avantaj de 13 goluri față de Constantin, secundul său, am mai povestit o dată în lumea oamenilor cu gut tare și neierători. Acum, facem a doua oprire, spre a prezenta situația existentă la sfîrșit de campionat. Iată-i pe primii zece ocupanți ai actualului clasament absolut al golgeterilor fotbalului nostru:

1. Titus Ozon	157 goluri realizate în perioada 1948—1964
2. Gh. Constantin	149 goluri (1955—1969)
3. M. Dridea	140 goluri (1956—1969)
4. Șt. Dobay	125 goluri (1933—1948)
5. Gh. Văci	124 goluri (1947—1958)
6. I. Rodola	114 goluri (1933—1947)
7. Gh. Ene II	112 goluri (1956—1967)
8. Ion Ionescu	108 goluri (1961—1967)

A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1947/48	14	182	771	4,23	1950/51	12	132	359	2,92
1948/49	14	182	664	3,54	1951/52	14	182	613	3,36
1950	12	132	441	3,34	1952/53	14	182	695	3,30
1951	12	132	394	2,98	1953/54	14	182	640	3,26
1952	12	132	394	2,98	1954/55	14	182	534	2,93
1953	12	132	228	2,42	1955/56	14	182	448	2,46
1954	14	182	477	2,62	1956/57	14	182	506	2,78
1955	13	144	423	2,71	1957/58	14	182	474	2,61
1956	13	144	471	3,00	1958/59	16	240	626	2,60
1957/58	12	132	406	3,07					

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

Fără îndoială că dacă în toate meciurile Diviziei A am fi asistat la faze tot atît de spectaculoase ca cea pe care a surprins-o fotoreporterul nostru S. Brăsoveanu la meciul DINAMO BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ (în prim plan CORNEL DINU și portarul MOLDOVAN), media campionatului ar fi fost mult mai ridicată.

UȘOARĂ CREȘTERE A EFICACITĂȚII...

...MAI MULT DATORITĂ EXTREMELOR ATACANȚII CENTRALI ÎN... DEFICIT

La capătul acestui sezon competițional fructuos în general, ne-am pus întrebarea: a crescut eficacitatea în campionat? Răspunsul ni-l dă tabelul de mai jos. Ușor asemenea bilanț am făcut și anul trecut, înaintea returului campionatului pe anul 1967/68.

A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1947/48	14	182	771	4,23	1950/51	12	132	359	2,92
1948/49	14	182	664	3,54	1951/52	14	182	613	3,36
1950	12	132	441	3,34	1952/53	14	182	695	3,30
1951	12	132	394	2,98	1953/54	14	182	640	3,26
1952	12	132	394	2,98	1954/55	14	182	534	2,93
1953	12	132	228	2,42	1955/56	14	182	448	2,46
1954	14	182	477	2,62	1956/57	14	182	506	2,78
1955	13	144	423	2,71	1957/58	14	182	474	2,61
1956	13	144	471	3,00	1958/59	16	240	626	2,60
1957/58	12	132	406	3,07					

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

LEGENDA. — A = ediția campionatului B = numărul de echipe; C = numărul jocurilor; D = numărul golurilor marcate; E = media de goluri pe joc.

UNDE DUCE NUMĂRUL MARE DE JUCĂTORI FOLOSII...

Retrospecțiile analitice și mai ales cele care se pretează la studii comparative, folosind sistemul cific, au oferit întotdeauna temeiuri științifice. Pornind de la acest postulat, încercăm cu ajutorul numerelor, ordonate grafic, să demonstrăm practic importanța pe care o reprezintă un factor esențial în fotbal: omogenitatea unei echipe și implicările care le comportă.

Din posibilitățile complexe de analiză, utilizînd diferiți parametri, fie separați, fie intercorelați, de această dată ne-am oprit asupra unui singur: numărul jucătorilor folosiți de-a lungul campionatului de fiecare echipă.

Eșantionul pe care l-am selecționat a fost Divizia națională A, ediția 51-a, ca „eșantion valoric optim”. Pentru verificarea unei ipoteze l-am comparat cu ediția precedentă, semicentenară.

Concluziile ni se par semnificative. Ele ne ajută să confirmăm cu încredere că MASURA ÎN CARE SCHIMBAREA UNEI ECHIBE ÎN PROPORTII, CU ATIT MAI MULT ESTE SORTITA EȘECURILOR.

Reclutarea rezultatelor din cele 422 de jocuri ale ultimilor două campionate, confirmă și susține un aspect fenomenologic. Cu cît o echipă este mai omogenă, mai sudată, alături de multe alte cerințe, cu atît mai multe poate obține rezultate mai sigure, decît atunci cînd este dispersată pe un fond de jucători mai mare.

Omogenitatea are regulile, metodele și principiile ei, legate de reproductibilitatea unor scheme, de relațiile tehnico-tactice, de afecțiunea, personalitatea și deprinderile care se ies între jucători. Nimeni n-ar îndrăzni să susțină teza nepromovării unor talente noi în echipe. Dar, „rocadele” trebuie să se facă cu chibzuință, nu în disperare. La fiecare meci, unele cluburi au înscris mereu o altă formație, astfel că, în timp, mozaicul echipei a devenit prea colorat și cu consecințe negative, pe scara clasicamentului.

Luînd ambele campionate, e suficient să comparăm primele cinci echipe cu ultimele cinci (socotind că fenomenele se apreciază pe baza datelor majoritare — a mărimilor medii — și nu a excepțiilor). Exemplu: echipa Rapid care a utilizat în actualul campionat 26 jucători (dintre care cinci jucători noi în cinci meciuri). Dacă s-ar fi rezumat la 20 jucători, teza noastră ar fi fost absolută.

Rezultanta coloanelor din diagrama de distribuție prezentată alăturat este semnificativă.

Am folosit reprezentarea grafică deoarece se pot examina, reține și compara mai ușor datele statistice, evidențiind particularitățile fenomenului studiat. Cu alte cuvinte, se înlesnește realizarea unui parametru principal în optimizarea echipelor: precizia de performanță, oferindu-le lor precum și altor specialiști acest material pentru reflectare.

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

CORNELIU RADU

arbitrul și...

Arbitrul divizionar Chiriac Manușaride din București ne-a trimis la redacție un interesant ciclu de articole, purtînd titlul de mai sus: „ARBITRUL ȘI...”

Acest ciclu cuprinde reflecții asupra relațiilor dintre cavalierul fluierului și jucătorii, conducătorii de cluburi, antrenorii, spectatori, ziaristi, ceilalți arbitri.

Evident, materialele sînt scrise de pe poziția arbitrului. Le publicăm în acest număr și — în continuare — în numerele noastre viitoare, pentru că ele pot oferi numeroase subiecte de discuții și reflecții și pentru că, în mod neîndoios, au un valoros simbul educativ.

MOTTO

„Ceea ce cunoaștem e puțin lucru; ceea ce nu știm e neînchipuit de mult”
LAPLACE

„UN PERSONAJ din cele mai controversate în întreg secolul fotbalistic: aplaudat și huiduit, onorat și huiat, adamat și molestat. Arbitrul a devenit astăzi omul în jurul căruia se țes cele mai tenebroase povești...”

Oricît de REPUTAT ar fi, este suficient un singur semn al fluier pentru ca să devină o nulitate în fața celui mai necunoscut jucător...

Oricît de CALIFICAT ar fi, este destul să se dea o singură decizie inversă pentru ca cel mai slab arbitru, aflat în tribună ca simplu spectator, să-l considere incapabil...

Si astfel TOT CEEA CE CLADESTE ARBITRUL, CU ATIT SUDOARE, DE-A LUNGUL MULTOR ANI DE TRUDA, SE POATE NARUI, CA UN CASTEL DE CARTI DE JOC, LA CEA MAI MICA ADIERE...

Desigur, multiple oportunități în care se află arbitrul în activitatea sa complexă și plină de riscuri dar naștere unor raporturi complexe, în intimitatea cărora încercăm să pătrundem în cele ce vor urma.

1...jucătorii

„Actul prin care lezăm onoarea altuia este actul propriu tale dezonoării”

DUMITRU POPESCU

(din volumul „Biletul la control”)

În economia jocului de fotbal — fenomen social de mare anvergură — ARBITRUL și JUCĂTORII sînt doi factori INDISPENSABILI. Îmbinînd plăcerea de a juca cu dorința de a oferi celor din jur spectacolul izvoirii din lupta cavalerască pentru înfrîntare — această luptă care se desfășoară cu una din cele mai pasnice arme din cele se cunosc în lume: sfera de piele și cauciuc — jucătorii își fac, în majoritatea lor, o profesie de credință din descendență („harpastum” — ulul roman. Alături de el, oboliduluri dreptății, fac din luptă lor viață și une, sensul suprem al nobilului pasului care-l stăpînește și pe acesta.)

Frește că între acești doi factori — jucător și arbitru — se naște, în timpul jocului, o serie de raporturi care au de cele mai multe ori, felurite consecințe...

JUCĂTORUL DE VALOARE, este, totodată, disciplinat și NICIODATĂ nu-l vom vedea repetîndu-se la arbitru spre a cere socotă de decizia pe care o dă, oricît de eronată ar fi. El știe că și arbitrul poate greși. Cînd a urzicit jocul internațional Milano — Celtic Glasgow sau recepții A. C. Milan — Ajax Amsterdam, din finala Cupei Campionilor Europeni, NU A VOTAT NICI UN SINGUR GEST DE REPROBARE SAU DE NEMULȚUMIRE LA ADRESA DECIZIILOR ARBITRULUI DIN PARTEA NICI UNUI JUCĂTOR! Și, în aceste paranteze era vorba numai de o titlu demn de învidiat și de onorării...

Dacă încercăm o crîmpă de discuție cu un astfel de jucător, constatăm cu profundă mișcare că nu cunoaște nici o lădă de regulament de joc, dar își permite să-l dea lecții de arbitraj; că nu și-a terminat nici măcar liceul, însă...

La toate acestea, jucătorul slab nici măcar nu încercă să se gîndească: nu poate să o facă. Flindă, pentru el, nu contează nici demnitatea, nici cinstea, nici omnia. Preferă mîrșitul pe care l-a aruncat societatea în buzunar, din compasiune...

Dacă arbitrul îndrăznește să-l atragă atenția să nu-și mai scoară adversarii, să nu-și mai injurie coechipierii, îi sare din buzunar pînă la gîtul bement 71 se atenționează la o noareă lui.

Uită, însă, să se întrebe în ce măsură dispune de ea...

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE

CHIRIAC MANUȘARIDE